

Arrest

nr. 246 465 van 18 december 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 10 februari 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 oktober 2020.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van het huidige beroep, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 24 september 2020 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Er werd hierin gesteld dat verzoeker overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet binnen de 8 dagen heeft geantwoord op de vraag van de griffie of er een syntheseseminarie zal worden ingediend, waardoor het ontbreken van het vereiste belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

1.3. Verzoeker richt op 12 oktober 2020 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 november 2020 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij licht toe dat zij de aangetekende brief van de griffie van de Raad met de vraag om haar intentie m.b.t. het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie kenbaar te maken nooit heeft ontvangen, dat zij het rechtsplegingsdossier heeft geconsulteerd naar aanleiding van voormelde beschikking en dat zij de code van de voormelde aangetekende brief heeft ingevoerd in de tracking-website van bpost en hieruit blijkt dat deze aangetekende zending nooit werd geregistreerd. Hiernaar gevraagd, stelt de verzoekende partij geen schriftelijk bewijs van haar opzoeking te kunnen neerleggen. De verwerende partij heeft geen opmerkingen en gedraagt zich naar de wijsheid.”

1.5. Op 19 maart 2020 heeft de Raad een aangetekend schrijven naar de gekozen woonplaats gezonden met de vraag om de intenties met betrekking tot het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie kenbaar te maken. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de enveloppe waarin bovenstaand schrijven werd verzonden, op 8 april 2020 terug is binnengekomen op de Raad (stempel *“INGEKOMEN-ENTREE 8 april 2020 RVV-CCE”*) met daarop een sticker van bpost met de vermelding *“niet afgehaald”*. Tevens kleeft er op de brief een sticker waarop staat gedrukt dat er een bericht werd nagelaten op 20 maart 2020 en de brief werd teruggezonden op 5 april 2020.

1.6. Uit bovenstaande info blijkt aldus dat de brief met de vraag of er al dan niet een syntheseseminarie zal worden ingediend werd aangeboden aan de verzoekende partij en zij nadien de mogelijkheid had deze af te halen in het afhaalpunt. Deze brief werd vervolgens op 5 april 2020 teruggezonden naar de Raad met de vermelding *“niet afgehaald”*. De verzoekende partij brengt niets bij dat eraan kan doen twifelen of de postbode een bericht van afwezigheid zou hebben achtergelaten in haar brievenbus. Wanneer de zending onbesteld terugkeert, is het niet aan de Raad om daarbij een fout in de postbestelling te veronderstellen en in dit verband nader onderzoek te verrichten. Verzoeker beweert dat uit info van de tracking-website van bpost blijkt dat de aangetekende zending nooit werd geregistreerd. Echter kan hij hiervan geen schriftelijk bewijs voorleggen zoals een printscreen, waardoor het bij blote beweringen blijft. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat de tracking-website van bpost de info over aangetekende zendingen slechts voor beperkte tijd weergeeft. Verzoeker kan dus niet worden bijgetreden waar hij stelt de brief nooit te hebben ontvangen.

1.7. Nu verzoeker geen elementen aanbrengt die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, blijft de inhoud van de beschikking overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA